

Ilie

Danab

- "Ce faci tu aici, Ilie?" întreabă Cuvântul Sfânt.
- "Doamne, am fost plin de râvnă, plin de dragoste și-avânt
Pentru Tine, Domn al Slavei! Și acum copiii Tăi,
Au părăsit legământul, altarele-au sfărâmat,
Pe proorocii Tăi, o, Doamne, nimenea nu i-a cruțat!
Am rămas numai eu singur, Doamne, dintr-atâtea mii...
Și caută să-mi ia viața... Lângă Tine să mă ții!"

- "O, Ilie! Hai pe munte! Ieși din peștera adâncă,
Vino ca să stăm de vorbă, stai cu Mine-aici pe Stâncă!"
Și susurul blând, subțire, la ureche i-a ajuns,
Când l-a auzit, Ilie, imediat a dat răspuns:

- "Am rămas numai eu singur, Doamne, înaintea Ta...
Toți proorocii-au fost uciși de Ahab și Izabela
Și-acum sânt pe urma mea și îmi amenință viața!
Dumnezeule, Te-ndură... Vreau ca astăzi să-Ți văd Fața!
Stau în peștera adâncă, mă hrănesc doar cu suspin...
Am dorit Lucrarea-Ți Sfântă în poporul Tău! Amin!
Să cunoască fiecare că ești Singur Dumnezeu,
Sfânt și Viu și Atotputernic! Și-al Tău slujitor, sunt eu!
Dar când prin puterea-Ți mare le-am pus păcatul în față
Și-am chemat pe fiecare la sfințire-n a lui viață,
M-au amenințat cu moartea! Dumnezeule cel Bun...
Spune-mi, unde să m-ascund, ca să scap de-acest taifun?"

Glasul Domnului vorbește prin susurul blând, subțire:
- "Pentru ce te temi, Ilie? N-am fost oare Eu cu tine?
N-am oprit ploaia din ceruri și n-am dat când m-ai chemat?
De ce stai aici, Ilie? Ești așa de întristat?
Nu am fost oare cu tine, când la toți am arătat
Că sunt Dumnezeu Puternic, Viu și Sfânt cu-adevărat?
De-un Ahab și-o Izabelă, tu te temi acum, Ilie?
De ce ți-ai dorit tu moartea, sub ienupăr în pustie?
Oare unde ți-e credința prin care făceai minuni?
Eu nu m-am schimbat, Ilie... Dau răspuns la rugăciuni!
Întăresc pe toți aceia care-n lucrul Meu se-avântă
Și în rugă și-n lucrare Eu le dau putere Sfântă!
Și tu zici c-ai rămas singur... Șapte mii Eu mi-am păstrat,
Ce în fața lui Baal ochii ei nu și-au plecat,
Chipul lui n-au sărutat!
Un Ahab și-o Izabelă nu are ce să le facă!
Hai, ridică-te acuma și-ți voi da din Stancă, Apă!

Să fii întărit în lucrul ce ți l-am încredințat!
Și să știi că, EU sunt Domnul Viu și Sfânt cu-adevărat!"

Tot la fel suntem și noi, ca Ilie-odinioară,
Când trecem prin greu, nevoi, când pustia ne-nconjoară,
Ne simțim străini și singuri, de furtună istoviți!
Ne lasăm descurajați... Și ne credem părăsiți!
Să ieșim, s-avem credință, îndrăzneală-n Fața LUI!
Teama să nu ne cuprindă de vrăjmașii Domnului!
Dumnezeu dă răsplătire celor care-s curajoși
Și-n lucrarea Lui se-avântă... Și nu sunt deloc fricoși!
Frații mei, lăsați azi somnul și peștera din pustie...
Mergeți, lucrați pentru Domnul în puterea lui Ilie!

Daniela Banita